יום ו' כסלו תשפ"ז
כניסת שבת: 16:22
יציאת שבת: 17:12
רבינו תם: 17:47
הזמנים לפי אופק באר שבע
סוף זמן ברכת הלבנה ליל שלישי (יום שני בערב) כל הלילה

אור הנר
לפיצים תודה
אוד הנשמה את

פרשת ויצא

בס"ד

אור הנר

ערכתי וחיברתי בס"ד: נריה אטון

"הפעם אודה את ה'..."

בפרשת השבוע שלנו אנו פוגשים את לאה אמנו ברגע מעורר השראה של הודיה, שעליו אומרת הגמרא במסכת ברכות דבר מופלא ביותר: "אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי, מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, לא היה אדם שהודה להקדוש ברוך הוא עד שבאה לאה והודתה, שנאמר הפעם אודה את ה'".

דברים אלו מעוררים תמיהה עצומה, וכי עד לאה אמנו לא היו צדיקים בעולם שהודו לבורא עולם? היכן אברהם אבינו, יצחק ויעקב, שרה ורבקה? וכי יעלה על הדעת שכל הענקים הללו לא הודו להקדוש ברוך הוא על כל הטוב שגמל עמם?

כדי להבין את עומק דבריו של רבי שמעון בן יוחאי, עלינו להתבונן במדרש המופיע בפרשתנו, המתאר את חייהן של בנות לבן הארמי.

רחל ולאה גדלו בביתו של לבן, מקום של רשע ורמאות, ובכל זאת שמרו על צדקותן וטהרתן בצורה מעוררת השתאות. המדרש מספר שהן היו תאומות ודומות זו לזו, אך באופיין ובמצבן הנפשי היה הבדל גדול. רחל הייתה שלווה ורגועה יותר, ואילו לאה הייתה שרויה בצער ובדאגה מתמדת.

הבריות היו אומרות שהבכור של יצחק, הלוא הוא עשו הרשע, מיועד לבכורה של לבן, שהיא לאה, ואילו הקטן, יעקב הצדיק, מיועד לקטנה, רחל. המחשבה הזו גרמה ללאה ייסורי נפש עצומים. וכאילו לא די בצער הזה, כאשר יעקב הגיע לבית לבן הוא אומר בפירוש אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה.

ההכרזה הברורה הזו העמיקה עוד יותר את כאבה של לאה, עד שהתורה הקדושה מעידה עליה ועיני לאה רכות, מרוב בכי ותפילות שלא תיפול בגורלו של עשו גם לאחר שנישאה ליעקב, חיה לאה בתחושה כואבת שהיא אינה רצויה ואינה אהובה כפי שהייתה רוצה להיות.

מתוך המקום השבור הזה, מתוך הכאב והתחושה של חוסר שלמות, היא זוכה ללדת בנים, וכאשר נולד בנה הרביעי, יהודה, היא קוראת בשמו ואומרת הפעם אודה את ה'.

כאן טמון הסוד הגדול של דברי הגמרא. בוודאי שאברהם, יצחק ויעקב הודו להקדוש ברוך הוא, אך ההודיה שלהם באה מתוך שלמות, מתוך שפע ומתוך מציאות מאירה וברורה. להודות לבורא עולם כשהכל הולך כשורה זוהי מדרגה גבוהה, אך היא טבעית ומובנת.

החידוש העצום של לאה אמנו הוא היכולת להודות מתוך הקושי, מתוך הצער ומתוך תחושת החיסרון. לאה לא חיכתה שכל בעיותיה ייפתרו או שתרגיש אהובה ורצויה לגמרי כדי להרים את עיניה לשמיים ולומר תודה. היא ידעה למצוא את נקודת האור

בתוך החושך ולהודות לבורא עולם דווקא מתוך המצוקה.

לכן קבעו חז"ל שלא היה אדם שהודה להקדוש ברוך הוא עד שבאה לאה, כי היא לימדה את העולם כולו שהודיה אמיתית היא היכולת להודות לבורא גם כשהלב כואב, ומכוח ההודיה הזו יצאה מלכות בית דוד ומלך המשיח.

רבי שלמה זלמן אוירבעך ורעייתו, הרבנית חיה רבקה, חיו יחד במשך חמישים ושש שנים בדירתם הצנועה בשכונת שערי חסד בירושלים, כשהרבנית נושאת בעול הבית במסירות נפש כדי לאפשר לרב לשקוע בלימוד התורה ולהשיב לשאלות מכל העולם. בשנותיה האחרונות חלתה הרבנית וסבלה מייסורים קשים וממושכים, ורבי שלמה זלמן היה סועד אותה במסירות שאין לתאר, מבשל עבורה ומטפל בה בעצמו למרות גילו המופלג וגדלותו בתורה.

כאשר נפטרה הרבנית, התאספו אלפי אנשים ללוותה למנוחות. ברגע הפרידה הקשה ביותר, כשהכאב והאובדן מציפים את הלב, ניגש רבי שלמה זלמן למיטתה, ובקול צלול ורועד מהתרגשות פנה אל הקדוש ברוך הוא ואמר שהוא מבקש להודות לבורא עולם על החסד הגדול שעשה עמו, שזכה לחיות עם הרבנית במשך חמישים ושש שנים בשלום, באחווה ובאהבה מוחלטת.

הוא הוסיף ואמר לפני כל הקהל שאין לו שום צורך לבקש ממנה מחילה כנהוג, מפני שמעולם לא פגעו זה בזו ומעולם לא הייתה ביניהם מריבה או הקפדה. הקהל העצום שעמד במקום נדהם מעוצמת הנפש הזו. במקום להתמקד בחוסר ובשבר הנורא של הפרידה, רבי שלמה זלמן הפך את רגע האבל למעמד מרומם של הודיה אמיתית, והראה לכל הדור כיצד יהודי מודה על הטוב שהיה לו גם כשהלב נשבר לרסיסים.

זו המתנה שהותירה לנו לאה אמנו לדורות. דווקא ברגעים של קושי, חושך ותחושת חוסר, כשאנו בוחרים להרים את העיניים לשמיים ולומר תודה לבורא עולם, אנו הופכים את הצער עצמו למנוף של צמיחה ופותחים לעצמנו שערי שפע וברכה. יהי רצון שנזכה לאמץ את דרכה של לאה אמנו, להודות להקדוש ברוך הוא בכל מצב ובכל עת, ומתוך ההודיה הזו נזכה לשמחה אמיתית ולכל הישועות, שבת שלום ומבורך.

דבר תורה לסעודה ראשונה

"וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם"

שנינו במסכת ברכות (כ"ו :) רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפילות אבות תיקנום. אברהם תיקן תפילת שחרית, יצחק תיקן תפילת מנחה, ויעקב תיקן תפילת ערבית.

החכם הספרדי רבי יצחק אבוהב, בעל "מנורת המאור" מעיר בעניין זה צא וראה, שהאות השנייה בשמותיהם של שלושת האבות מרמזות על התפילה המיוחסת לכל אחד מהם. האות השנייה בשם "**א**ברהם" היא **ב'** - רמז לתפילת בוקר.

האות השנייה בשם "**י**צחק" היא **צ'** - רמז לתפילת צהרים.

האות השנייה בשם "**י**עקב" היא **ע'** - רמז לתפילת ערב.

הוסיפו על כך חכמים: בקריאה "שמע ישראל" (דברים ו', ד') מצוי רמז, שישראל צריכים להתפלל בכל יום שחרית מנחה וערבית.

ראשי התיבות של שלוש התפילות מצטרפים למלה "**שמע**". הנוטריקון של שמע במהופך הוא: "**ע**ול **מ**לכות **ש**מים". וכן: "**ש**או **מ**רום **ע**יניכם".

דבר תורה לסעודה שניה

"וַיִּבְרַח הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד"

תמה האור החיים הקדוש: מדוע לא קפצה ליעקב אבינו הדרך כדרך שקפצה לו כשהגיע לחרן. וכמו שיש קפיצת הדרך לכל "אוהבי שמו", ואפילו לאליעזר עבד אברהם היתה קפיצת הדרך.

ותירץ: משום שבורא עולם רצה להוכיח לו שלא היה צריך לברוח מלבן, מכיוון שגם אם לבן היה משיג אותו לא היה יכול ליגוע בו ולא להזיק לו, אפילו לדבר אליו דיבור כלשהו. ואם הייתה ליעקב אבינו קפיצת הדרך היה נראה חס וחלילה שאין אפשרות להצילו מיד לבן ללא בריחה ממנו.

ומוסיף האור החיים הקדוש: שהנס הגדול יותר להציל בן אדם בעל בחירה מעשות בחירתו, יותר מאשר נס בשינוי הטבע.

דבר תורה לסעודה שלישית

"וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לָבָן הָבָה אֶת אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ"

במסכת סוטה (דף יז.) דרשו חז"ל: איש ואשה זכו - שכינה ביניהם, ואם לאו - אש אוכלתן, ופירשו: מילת "אש" נמצאת הן ב'איש' והן ב'אשה', אלא שאם זכו משמשת האות י' שיש ב'איש' והאות ה' שיש ב'אשה', לשם השכינה הנקראת י"ה, והרי היא שרויה ביניהם. לפי דרש זה, אפשר לפרש את דברי יעקב אבינו כך "הבה את אשתי" ברצוני לישא אותה, "ואבואה אליה" דהיינו אותיות א"ל- י"ה.

היינו, כי בנישואין אלו אזכה ששם י-ה ישכון בינינו.

ובדרך אחרת, בסדר עולם רבא לתנא רבי יוסי בן חלפתא מובא, שרחל ולאה תאומות היו, ונשאו ליעקב בהיותן בנות כ"א שנים, רחל נפטרה בהיותה בגיל ל"ו שנים, נמצא שהיתה עם יעקב ט"ו שנים, וזה שאמר יעקב ברוח קודשו: "ואבואה אליה" כלומר אל - י"ה שהוא מנין ט"ו כלומר, שאהיה עמה ט"ו שנים.

(פניני הבן איש חי)

דבר תורה לסעודה רביעית

רבי אברהם דב מאוריטש בעל ה"בת עין"

הרב אברהם דב בן רבי דוד מאוריטש, בעל ה'בת עין', נולד בשנת תק"ך בערך לרבי דוד מגיד מישרים בחמילניק. נישא לבתו של רבי נתן נטע מאוריטש, תלמיד הבעל שם טוב. היה תלמידם של רבי מנחם נחום מצ'רנוביל ובנו רבי מרדכי מצ'רנוביל וגם של רבי לוי יצחק מברדיצ'וב . כיהן כרב בערים ז'יטומיר ואוריטש. הרב נקרא על שם הספר שחיבר. מדובר באחד מספרי היסוד בתורת החסידות, והוא מלא עצות והדרכות מלהיבות בעבודת ה' לצד פירושים וחידושים מופלאים.

בעל ה'בת עין' הרבה לומר כי על ידי ההכנעה זוכים להנהגה ניסית מן השמים.

סגולה נפלאה היא לערוך סעודה לרגל יום פטירתו של הצדיק. מובא כי העורך סעודה בתאריך זה זוכה לישועות גלויות ובפרט בזיווגים ובזרע של קיימא. (ה'בת עין' עצמו היה חשוך ילדים). הרב אלימלך בידרמן מבאר כי מלבד הסעודה שיש לערוך לעילוי נשמתו של הצדיק, יש להדליק נר לעילוי נשמתו וללמוד את דברי תורתו.

אי"ה ביום ראשון י"ב בכסלו, יחול יום ההילולא של הרב הקדוש בעל ה'בת עין'.

לזכות עולם בריכל ר'

משה בן יפה
אליהו (לולו) דהן
בר פריחה
יניב בת דחל
ת.נ.צ.ב.ה

לזכות עולם בריכל ר'

לאה בת
סוליקה רביבו
ז"ל (הי"ד)
ת.נ.צ.ב.ה

לרפואה שלמה

סולטנה
בת פריחה
שמעון
בן סולטנה

לזיווג הגון

שירה
בת ציפורה
חיים בן זיווה
אביעד בן אסתר

לברכה והצלחה

שיר בת אושרת
בן ציון בן מירב

שו"ת עם הרה"ג
הרב בנימין חותה

הלכות תלמוד תורה

שאלה: הלומד תורה לעילוי נשמת פלוני ומקבל שכר על כך, אם רשאי לומר שעושה כן על דעת שלא ירד לו משכרו בעולם האמת. ולימוד תורה לעילוי נשמת או לרפואת ומקבל שכר על כך, אם מחסיר מהלימוד לשמה שלו.

תשובה: הלומד לעילוי נשמת או לרפואת ומקבל שכר על כך לא יורד לו משכרו. ולא חסר בלשמה של לימודו מחמת שמקבל כאן שכר על כך.

שאלה: הנמצא בדרך לשיעור קבוע ומבקשים ממנו להשלים מנין או אברך בדרך לכולל ומבקשים ממנו להשלים מנין מה עליו לעשות.

תשובה: אם יש חשש שהמנין יפול לגמרי ויסגר יש לעשות כל מה שאפשר להציל מנין זה. ואם אין חשש שהמנין יפול, אם יפסיד שיעור או שיגרום לו נזק במסגרת הכולל שלו, כגון אם הוא אברך במסגרת שראש הכולל יכול להוציא אותו מהכולל, נחשב הדבר להפסד מקום עבודה, ויסביר להם בטוב טעם שאינו יכול להשלים להם מנין כדי שלא יהיה חילול השם וגם אם לא מבינים מה שאומר להם יעזוב אותם.

שאלה: מי שחשב דבר תורה בבית הכסא ועלה לו חידוש תורה ויודע שאם לא יכתבנו מיד ישכחנו עד שיצא מבית הכסא אם מותר לכותבו בראשי פרקים בבית הכסא. ואם מותר לכתוב תזכורת בבית הכסא שלא התפלל כדי שלא ישכח להתפלל.

תשובה: אסור לכתוב בבית הכסא דברי תורה שעלו לו שם ואפילו בראשי פרקים. אבל לכתוב תזכורת לעצמו שלא יפסיד תפילה מותר.

דיון משפחתי
עם הרב יצחק זילברשטין

"וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת לֵב לָבָן הָאֲרַמִּי עַל בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא"
(בראשית ל"א, כ')

השארת מדבקת מחיר יקר במתנה שעליה הייתה הנחה

שאלה נערה: לרגל אירוסי חברתי, החלטתי לרכוש עבורה מתנה, בסכום שלא עולה על 250 ש"ח. נודע לי על חנות תמרוקים מסויימת שערכה מכירת חיסול מיוחדת. המבצע הגדול ביותר היה על בושם יוקרתי, שמחירו הוא 500 ש"ח, וכעת נמכר במבצע בחצי מחיר בלבד! ביקשתי מהמוכרת שתעטוף את המוצר, והיא שאלה: "להסיר את מדבקת המחיר?" (עליה היה נקוב 500 ש"ח). "תשאירי אותה", השבתי... עכשיו אני מתלבטת, שמא בכל זאת עלי להסיר את המדבקה, כדי למנוע חשש גניבת דעתה של חברתי, שתהיה סבורה ששילמתי על המתנה סכום כה רב...

תשובה:

אין בכך גניבת דעת, שכן מחירו האמיתי של המוצר אותה מעניקה הנותנת, הוא אכן 500, ומה בכך שרכשה אותו במחיר מופחת. וכשם שאם למשל היתה מקבלת את המוצר במתנה, היה מותר לה להעניק אותו לחברתה (עם המדבקה), כי למעשה זכתה במוצר השווה 500 ואותו נותנת לחברתה, כך גם כאשר רכשה אותו בהנחה.

מאמר
מפי הרב אורן נזרית

הַקְּשָׁיִים לַעֲבוֹדָה - הַעֲלָאָה בְּדַרְגָּה

" וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם... וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם"

אַף שֶׁיַּעֲקֹב הֶרְגִּישׁ כִּי הוּא מָקָף בַּאֲבָנִים (קְשָׁיִים), הוּא שָׂאַב הִתְחַזְּקוּת דַּוְקָא מִתּוֹךְ הַקְּשָׁיִים הָאֵלּוּ עַצְמָם מֵאַחַר שֶׁכָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הָיוּ כְּלוּלוֹת בְּיַעֲקֹב אָבִינוּ, כַּאֲשֶׁר יְהוּדִי רוֹצֶה לְהִתְפַּלֵּל וְאֵינוֹ מַרְגִּישׁ שׁוּם קִרְבָה לַה', עָלָיו לִלְמֹד מִיַּעֲקֹב אָבִינוּ שֶׁהִתְחַזֵּק בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם דַּוְקָא כְּשֶׁהָיָה מָקָף בַּאֲבָנִים - הַמַּסְמְּלוֹת אֶת הַקְּשָׁיִים שֶׁאָדָם חוֹוֶה בְּמַהֲלַךְ חַיָּיו יַעֲקֹב אָבִינוּ הֵבִין שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַעֲלֶה אוֹתוֹ בְּדַרְגָּה, בְּנִגּוּד לַמַּחְשָׁבָה הַמְּקֻבֶּלֶת וְהַמְּטֻעִית שֶׁקְּשָׁיִים וּמְנִיעוֹת מְעִידִים עַל יְרִידָה. הַהֵפֶךְ הוּא הַנָּכוֹן: הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַחֲלִיף כָּעֵת אֶת הַמַּצָּב בְּבְחִינַת "גּוֹלֶל אוֹר מִפָּנֵי חֹשֶׁךְ" . אִם עַד עַכְשָׁו הָיָה מַצָּב שֶׁל "אוֹר", מַעֲתָּה רוֹצֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הִתְחַזְּקוּת בְּמַצָּב שֶׁל "חֹשֶׁךְ" - כְּלוֹמַר, לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גַּם כַּאֲשֶׁר הָאָדָם אֵינוֹ מַרְגִּישׁ קִרְבָה, וְנִדְמֶה לוֹ שֶׁהַכֹּל פּוֹעֵל כְּנֶגְדּוֹ. וְלָכֵן תִּקֵּן יַעֲקֹב אָבִינוּ דַּוְקָא אֶת תְּפִלַּת עַרְבִית, שֶׁהִיא זְמַן שֶׁל חֹשֶׁךְ, כִּי דַּוְקָא מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהַקְּשָׁיִים הוּא פָּנָה וְהִתְפַּלֵּל לַה'. (שיחות חיזוק ויצא)

שו"ת עם הרה"ג
הרב יעקב סיני

זמן הדלקת נרות, ועד מתי אפשר להתפלל מנחה?

שאלה: בעקבות שעון חורף, מהי השעה המוקדמת ביותר שאני יכולה להדליק נרות שבת?

תשובה: הזמן המוקדם ביותר הוא פלג המנחה, (בימים אלו בסביבות 15:50), אלא שאשה המקדימה להדליק נרות משעה זו, צריכה לקבל שבת בהדלקה ואסורה בעשיית מלאכה. לעומת זאת, אשה מבנות עדות המזרח, שמדליקה נרות מאוחר יותר, כגון 20 דקות לפני השקיעה, מצד הדין אינה מקבלת שבת בהדלקה.

שאלה: בגלל יום שישי הקצר, שכחתי להדליק נרות. האם זה נכון שאני צריכה כל החיים להדליק נר נוסף?

תשובה: אשה ששכחה פעם אחת להדליק נרות שבת, צריכה מדין קנס להדליק כל ימיה נר נוסף על מה שהיתה רגילה להדליק. אולם בימינו שקיים אור החשמל, אם אור החשמל היה דולק, אינה צריכה להדליק נר נוסף מכאן ולהבא, כיון שיוצאים ידי חובה בהדלקת אור החשמל.

שאלה: הזמן לחוץ ביום שישי, ואצלנו מסיימים מנחה אחרי השקיעה. האם מפסידים מצות "תוספת שבת"?

תשובה: עיקר מצות תוספת שבת, היא כאשר אדם אומר בפיו או חושב בדעתו לפרוש ממלאכה האסורה בשבת. לכן מצד הדין, אם פרש מעשית מלאכה, תפילת מנחה של חול אינה סותרת את מצות תוספת. רק טוב יותר לעשות תנאי לפני התפילה, שמקבל שבת רק לענין מלאכה ולא להיאסר בתפילה של חול.

לרפואה שלימה
יוסף בן ויקטוריה
דוד בן טטיאנה
יצחק בן חנה
דורית בת עמליה

לרפואה שלימה
ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מירה מרים
בת רחל

לברכה והצלחה
מרדכי יפה
מודנו וב"ב
ליאור ושיר
מודנו

לברכה והצלחה
חיים לוי וב"ב
רון רבקה
הודיה לוי
אלמוג לוי
בן שולמית

לברכה והצלחה
אלג'דיה
בת מרים
מרים (מידי)
בת רות

מלאכת דש

מהי מלאכת דש?

מלאכת דש היא פעולה של הפרדת אוכל או משקה מתוך הקליפה או המעטפת שבה הוא גדל, והיא אחת מל"ט מלאכות שבת בזמן בניית המשכן, השתמשו בפעולה זו כדי להפריד את גרגירי החיטה מהשיבולים וכן כדי לסחוט צמחים להפקת צבע.

מה בדיוק אסור לעשות?

הכלל המרכזי הוא שאסור לפרק דבר שגדל בתוך דבר אחר. איסור זה כולל את הפעולות הבאות:

הפרדת תבואה וקטניות

אסור לפרק גרגירי חיטה או שעורה מהשיבולים שלהם, או להוציא גרגירי אפונה וחומוס מתוך תרמילים יבשים.

סחיטת פירות

איסור סחיטה (הנקרא גם "מפרק") מתחלק לשלושה סוגי פירות:

1. זיתים וענבים (איסור דאורייתא) - סחיטתם להפקת שמן או יין אסורה מהתורה, אפילו לתוך אוכל מוצק.
2. פירות העומדים לסחיטה (איסור דרבנן) - פירות שרגילים לסחוט לשתייה, כמו תפוזים, לימונים ורימונים, אסורים בסחיטה מדרבנן לתוך כלי או משקה.
3. פירות העומדים לאכילה - פירות שרגילים לאכול שלמים, כמו תותים, אבטיח או עגבניות, מותר למעוך או למצוץ בפה, אך אסור לסחוט אותם לתוך כוס כדי לשתות את המיץ בנפרד.

חליבת בהמה

אסור לחלוב פרה או עז לתוך כלי לצורך שימוש בחלב, וזהו איסור דאורייתא כיוון שהוצאת החלב דומה להוצאת משקה מתוך פרי.

ריסוק קרח ושלג

אסור לרסק חתיכות קרח או שלג בידיים כדי להפוך אותם למים נוזליים

מה מותר לעשות?

לא כל קילוף, פירוק או הוצאת נוזלים נחשבים למלאכת דש. אלו הפעולות שמותר לבצע בשבת:

קילוף פירות ופיצוח אגוזים

מותר לקלף פירות רגילים (כמו בננה או תפוז), לקלף ביצים קשות, ולפצח אגוזים וגרעינים לצורך אכילה.

סחיטת פרי לתוך אוכל מוצק

מותר לסחוט פירות על סלט, דג, אורז או סוכר, כיוון שהמיץ נבלע באוכל ואינו הופך למשקה עצמאי, אלא לחלק מהאוכל.

קטניות בתרמיל ירוק

מותר להוציא אפונה או פולים מתוך תרמילים ירוקים וטריים, כיוון שניתן לאכול גם את התרמיל עצמו.

חליבה משום צער בעלי חיים

כאשר הצטבר חלב רב הגורם לבהמה כאב, מותר לחלוב אותה כדי להקל על צערה, בתנאי שהחלב נשפך לאיבוד על הקרקע ואינו נאסף לכלי (או לומר לגוי לחלוב אותה).

הנקת תינוק והקלת כאב לאם

הנקת תינוק מותרת לכתחילה כיוון שזוהי דרך אכילתו הטבעית. כמו כן, אישה הסובלת מעודף חלב הגורם לכאב רשאית לשאוב חלב בידה לתוך בקבוק עם סבון ומיד אחר כך לזרוק את החלב, אך אסור לשאוב חלב לתוך בקבוק או שקית (ואם חלב זה הוא האוכל היחיד של התינוק, כגון שהוא לא אוכל מטרנות ושאר תחליפי חלב יש להקל לשאוב לתינוק חלב אפילו בשבצת משום פיקוח נפש).

המסת קרח במשקה

מותר להניח קוביות קרח בתוך כוס מים או שתייה קלה ולהניח להן להימס מעצמן.

ניגוב הגוף והשיער במגבת לאחר המקלחת בשבת (במים קרים, או במקרים שמותרים על פי ההלכה) דורש תשומת לב כדי להימנע מאיסור סחיטה (שהוא תולדה של מלאכת דש).

ניגוב הגוף במגבת

- מותר להתנגב כרגיל במגבת גדולה שיכולה לספוג את כל המים שעל הגוף מבלי להגיע למצב שהיא ספוגה לגמרי. כאשר המים רק נספגים במגבת ואינם נסחטים ממנה החוצה, אין בכך איסור סחיטה.
- יש להימנע מלהתנגב במגבת קטנה מאוד או במגבת שכבר רטובה לגמרי, כיוון שברגע שממשיכים לנגב בה, הלחץ על הגוף סוחט את המים שכבר בלועים במגבת.
- לאחר הניגוב, אסור לסחוט את המגבת בידיים כדי להוציא ממנה מים. יש לתלות אותה לייבוש או להניח אותה בצד.

ניגוב שיער רטוב

בשיער רטוב קיים חשש כפול, גם מסחיטת השיער עצמו וגם מסחיטת המגבת, ולכן יש להקפיד על הכללים הבאים:

- יש להניח את המגבת על הראש וללחוץ בעדינות רק כדי להספיג את המים, מבלי לשפשף את השיער בחוזקה או לפתל אותו בתוך המגבת.
- אסור לתפוס קבוצת שיער רטובה וללחוץ או לסובב אותה בידיים כדי להוציא ממנה מים.
- מותר לנער בעדינות את הראש או להמתין שהמים יטפטפו מעצמם לפני שמניחים את המגבת, כדי להפחית את כמות המים שהמגבת צריכה לספוג

לקבלת העלון דרך הוואטסאפ שלחו הודעה למספר 0505069633, לקבלת העלון דרך המייל שלחו הודעה alonorhaner@gmail.com , להקדשות בעלון התקשרו 0505069633